

AZET

2/2016

Z činnosti klubu – členské a výborové schůze

Do nového roku s novým výborem

Zprávy funkcionářů výboru

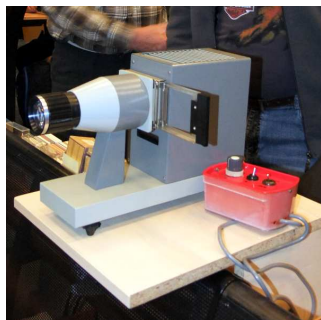
Noví členové výboru

Fotky na plakát

Retropřednáška →

Společenská kronika – výročí členů klubu

Kytka čísla: *Pachypodium bispinosum* (L. f.) A. D. C.

Pomalů avšak jistě

Je konec dubna, měsíc po letos velmi časných Velikonocích. Jaro začalo brzy, ač nespěchá do léta jako v předchozích letech a pomalu si to vychutnává. A co na to asi řekne příroda a úroda našich polí, zahrad, zahrádek a skleníků?

Jen zatvrzelého pecivála by to netáhlo ven. I já jsem se vytáhl a při uklízení dřeva mi odskočil železný klín tak, že se cestou potkal s mou levačkou až jsem z toho prudce přibral na prsteníku. A to si vždycky říkám: „Nebudu nechávat Azet na poslední chvíli.“ Jenže jednou rukou neumím psát na klávesnici a myš mi pravačkou moc nejde. (Kdysi před mnoha lety jsem s myší po pravici začínal, než jsem zjistil, že levá je mnohem praktičtější a práce je svižnější a efektivnější.) Je to jako se vším. dokud si člověk něco nevyzkouší na vlastní kůži, neuvěří a bude zatvrzele věřit tomu, co je obecně rozšířeno. „Vždyť to tak dělají všichni.“ A většina z nás si to skutečně nevyzkouší, protože se to vždycky dělalo takto a dělají to tak všichni... Pokrok nezastavíš... Tím ovšem nechci říci, že každé postavení se do opozice a vyzkoušení něčeho jiného je nutně zdrojem pokroku. Někdy to naopak vede do slepé uličky. O tom by nakonec mohl dlouho vyprávět nesmrtelný génius Jára Cimrman – přímo nazývaný pionýrem slepých uliček. Ovšem i takové odborníky, kteří ověří a prohlásí, třeba: – „Nikoli, pánové, nikoli, tudy cesta nevede. Vyfukováním tabákového kouře skrze vodu zlato nevznikne.“ – nezbytně potřebujeme.

Ruka už je téměř v pořádku, tož zrychleně dokončím postupně nasbírané a připravené. Tentokrát s příspěvím členů výboru, kteří mi dodali výroční zprávy, informace o výročních našich členů (díky, Karle) a kytku čísla – sukulent od Radka Čecha. Děkuji i novým členům výboru a revizní komise, že poskytli několik rádků na své vlastní představení. Do tohoto čísla se mi nevešlo všechno, co mám připraveno. Nechci však jednorázově zvyšovat rozsah, ponechám si materiál do příště, kdy bývá na zdroje bída.

A už to jede. Kaktusy venku, za chvíli výstava, léto se zeptá, co jsme dělali v zimě... Ne, nevzdycháme, jak ten čas letí a jak jej máme málo. Máme jej přece všichni naprosto stejně. Sedm dní v týdnu a 24 hodiny na den. V tom je svět spravedlivý. Každý chytíme ten svůj čas a pustíme se do toho, co chceme a nejráději nejlépe, jak umíme. To je na tom nejkouzelnější, že své věci můžeme dělat nejlépe, jak umíme. Lépe to stejně nejde. Když to zkusíte, je z toho nanejvýš křeč a vše se v nezdar obrací. Zároveň však platí (což neodporuje předřečenému), že každou chvíli má to naše „nejlépe“ jinou úroveň a podmínky. Jeden den se cítíme skvěle, páli nám to, jsme odpočatí a jindy to nestojí za mnoho. Ani to nám však nebrání v tom, abychom své „věci“ dělali nejlépe, jak umíme, byť není vždy zrovna „Země Živitelka“.

Vidím před sebou ten Renčínův obrázek, kterak borec píše štětkou na zeď velkými písmeny „Život stojí za“ a říká druhému něco jako: „Právě mi došla barva. Mělo tam být „Život stojí za to, aby byl žit plnými doušky.““

A aby si v tom radostném povídání přišli na své i škarohlídové (jsou-li mezi námi), přidám ještě jeden, který pochází z náhrobku na vyšehradském hřbitově: Tentokrát sedí ony dvě postavíčky v přírodě. Jeden s papírem a tužkou v ruce povídá tomu druhému: „Ach, vždyť jsme tu jen na chvíli./svět pobude déle./on na cestě vesmírem./my na cestě do... – a tady mi chybí rým.“ – Tož – ať už směřujete kamkoli – Šťastnou cestu vám.

Pohoda, hezký den

Josef

Schůze výboru 26. ledna 2016

Výbor se naposledy sešel na dlouho obvyklém místě v neobvyklém termínu u předsedy Stuchlíka. Zkontrolovali jsme minulý zápis, velmi kladně jsme ohodnotili prosincovou členskou schůzi s přednáškou našeho předního gymnofila Jaroslava Procházky a projednali jsme přípravu následující výroční členské schůze s volnou tribunou.

Ač by se mohl zdát předstih jednání o sympóziu dost dlouhý, štěstí přeje připraveným a proto jsme jednali o termínu – bude tentokrát 29. října – a o možném místě konání. V říjnu jsou očekávány volby i místní referendum a proto obvyklé místo a čas konání jsou značně nejisté. Naskytá se však více možností, proto přezkoumáme všechny a vybereme nejvhodnější.

V souvislosti s dříve avizovaným ukončením činnosti ve výboru klubu se rozloučili odcházející členové: Předseda Stanislav Stuchlík – a své poděkování zakončil slovy: „Žijte blaze a pracujte usilovně.“ Knihovník Jaroslav Kašparovský se rozloučil řka: „Neplačte – a když tak od radosti“, jen Jan Ziegrosser – člen revizní komise – naznal, že moudří mlčí. ☺

Nakonec jsme se společně s pomocí samospouště vyfotografovali a neformální besedou jsme ukončili činnost starého výboru Astrophyta. Nikdo to nebral příliš tragicky, větší na členů bude pravděpodobně ve výboru pokračovat a ještě nebylo, aby nijak nebylo.

Členská schůze 5. února 2016

Tato členská schůze byla – jak bývá obvyklé – schůzí výroční, tentokrát volební a místo hlavní přednášky byla volná tribuna.

Leč popořádku:

Schůzi zahájil předseda Stanislav Stuchlík. Přivítal všechny přítomné a upozornil na konec čtyřletého volebního období výboru a nadcházející volby výboru a revizní komise.

Následovala oznámení: Termín výstavy 28. května až 5. června; termín sympózia, předpokládá se 29. říjen. Zároveň byla vyhlášena soutěž o fotku na plakát. Podmínky jsou obvyklé, redaktor vyzval ke střídmosti a dobrému výběru několika fotek. Hlasování bude opět anonymní, hodnotit budou členové výboru. Příští schůze je v jednání a je navrženo několik přednášejících. Bude to upřesněno na webu.

Následovaly zprávy členů výboru s tím, že budou nejprve přečteny a případná diskuse bude najednou na konci. Radek Čech přednesl zprávu o činnosti klubu za rok 2015 (viz dále v listu). Rovněž od Radka následoval plán činnosti na rok 2016 (viz též dále v listu). Pokračovala Jana Čechová přednesením účetní závěrky za rok 2015 a finančního plánu na rok 2016 (oboje viz dále). Z plánu vyplynul předpoklad vyrovnávacího rozpočtu ve výši 123 tisíc Kč.

Jan Ziegrosser za revizní komisi přednesl revizní zprávu. Konstatoval, že RK provedla kontrolu pokladní knihy, pokladní hotovosti, inventáře a inventární knihy a knihovny. Pokladní kniha a doklady jsou úplně, přehledné a mají všechny náležitosti. Výše pokladní hotovosti souhlasí se zápisy v pokladní knize. Inventář a inventární kniha jsou v souladu se skutečností. Počet knih v knihovně souhlasí se záznamy v evidenci. Finanční hotovost byla čerpána v souladu s finančním plánem.

Nevzešel žádný příspěvek do diskuse a o všech předložených zprávách bylo hlasováno najednou. Následně byly zprávy hlasováním jednomyslně schváleny.

Po poděkování za důvěru byly vyhlášeny volby. Nejprve Stanislav Stuchlík poděkoval jako člen odstupujícího výboru za vykonanou práci a jednotu i v některých sporných otázkách a názorech. Poděkování patří nejen současným členům, nýbrž i dřívějším členům za dobu jeho činnosti ve výboru. Z výboru klubu odstupují a znovu nebudou kandidovat: Jaroslav Kašparovský, Jan Ziegrosser a Stanislav Stuchlík. Nato oznámil novou kandidátku: Revizní komise – Lubomír Hrubý (dosavadní) a Pavel Novák (nový kandidát). Do nového výboru jsou navrženi dosavadní členové: Petr Metela, Radek Čech, Jana Čechová, Karel Kašpárek, Jiří Peňás a Josef Polách. Jako nový člen je navržen Jiří Kolařík.

Členové klubu neměli žádné připomínky ke kandidátům. Následně byla hlasováním jednomyslně schválena revizní komise. Dalším hlasováním byl opět jednomyslně zvolen navržený výbor.

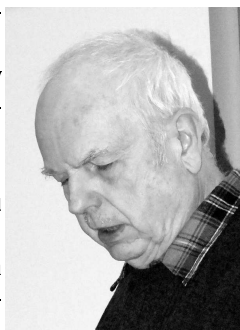
Dodatečně byl vnesen návrh hlasovat o každém členovi zvlášť. Tři hlasy pro však byly přehlasovány, proto volba komise výboru hromadným způsobem platí.

Následovalo vylosování vstupenek. Cenami přispěli přátelé Křivánek, Drápela a ještě někdo, kdo unikl naší pozornosti. Děkujeme.

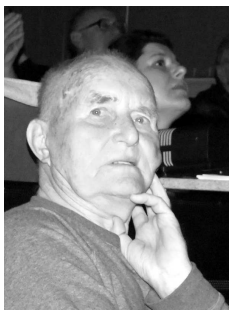
Po slosování si ještě vzal slovo dřívější a čestný předseda Astrophyta Josef Odehnal a i on poděkoval za dobrou práci odstupujícímu výboru a za to, že přispěl k dobrému jménu klubu ve společnosti.

Nyní nastal čas pro příspěvky členů do oblíbené Volné tribuny. Tu uvedl Petr Metela. Zahájila Jarka Životská. Předvedla převážně snímky z našich výstav kaktusů, které pořídila během svých služeb na výstavě. Nejprve ji zaujaly dichotomicky se rozdělující hlavy mamilárií. Ve druhé části se zaměřila na detaily květů a nechala obrázky s popisky plynout téměř bez komentáře. Je fajn zastavit se, nemyslet na nic a zakoukat se do květů.

Jiří Vítek, na něhož se minule nedostalo, přinesl 50 snímků vsehochuti ze zájezdů a výstav. Na některých jsme mohli vzpomenout již nežijících členů. Pravidelně jezdí i do Chrudimi na Zavírání sezóny, proto nechyběly ani snímky z Pavlíčkových skleníků. Dostalo se na mimotémata – Jiří se pochlubil třeba svými pěstitelskými úspěchy s banánovníkem ve své kanceláři. K vidění

byly i orchideje i kvetoucí – zejména mexické – miniaturní kaktusy z vlastního skleníčku. Minipřednáška skončila ukázkami z rekonstrukce (za teplotování) obytného domu a nabídkou předokenního skleníčku, na který již v nové lodžii nezbývalo místo.

Další nastoupil se svou prezentací pan Radomír Mrkva. Vrátil se k loni načnutému tématu pojetému technicky (miniskalka). Tentokrát se rozhodl více věnovat pěstování kaktusů v malé předokenní sbírce. Obrázky rostlin v předokenní miniskalce s výhledem na Brno od Lesné, kde přednášející bydlí, byly doplněny i textovými tipy pro pěstování. Vzhledem k venkovní kultuře si pochopitelně vybírá především chladu a mrazu odolné druhy. Není v našem okolí zdaleka sám a víme, že mezi těmito druhy jsou velmi krásně kvetoucí rostliny. Byli jsme tedy obohaceni prezentací plnou hezkých obrázků i praktických pěstitelských rad.

Pokračoval další již z dřívějšíka známý Rudolf Moulis. Předvedl sice jen devět obrázků, zato však velmi zdařilých ukázek miniaturních kvetoucích turbinikarpusů, které svým velmi časným kvetením vítají jaro už začátkem roku. Připomněl i příběh z minulosti, kdy tento druh byl ještě velmi vzácný a začínal se u nás teprve pěstovat.

Následoval Michal Marčák, který si podobně jako loni připravil povídání s obrázky z výstav, které navštívil. Nejbližší byla v univerzitní botanické zahradě výstava přítele Tomandla. Další byla výstava v Hodoníně. Byla v místnosti, rostliny od stejných pěstitelů se každoročně opakují. V Jihlavě měli výstavu na nádvoří místního muzea se stahovací střechou. Rostliny tak strávily převážnou část výstavy na čerstvém vzduchu pod širým nebem.

Další byla výstava v Ostravě, kde Michala zaujaly diskokaktusy, které vypadaly jako z umělé hmoty. Údajně to bylo způsobem pěstování. Pěstitel nešetří vodou a rozumí zřejmě i chemii. Přerov – tam byla malá výstava, členů mají jen šest nebo snad osm. V Uherském Hradišti se špatně fotilo. Bylo tam totiž zoufale málo světla. Zlín zaujal prostorem před sálí divadla, kde byla výstava naaranžována. Všude dostatek místa, důstojné prostředí. Prodej byl rovněž docela rozsáhlý. Poslední byla tentokrát Praha se dvěma výstavami. Na Slupi a v Tróji ve skleníku Fata Morgana. Obojí ve znamení Pavla Heřtuse. Kdyby tam nebyl on jako největší vystavovatel, byly by výstavy velmi chudé.

Více o těchto výstavách psal nedávno v Azetu Radek Čech, který i doplnil Michalův výklad. Na závěr svého příspěvku nám Michal Marčák předvedl několik naskenovaných materiálů z tiskovin a diapositivů nalezených v odpadu v jednom antikvariátu. Připomínají pana Moučku, bývalého předsedu, který se nedožil svých letošních devadesátin.

Posledním příspěvatelem byl Emil Vašíček z Blanska. Letos začal fotit šestého ledna. Ve svém střešním skleníku, který stručně připomenul, protože nám už přednášel kdysi dříve, nafotografoval jednak své rostliny a zároveň připomněl a ukázal kaktusářské práce

jako roubování, přesazování, sběr a čištění semen apod. Součástí přednášky byly i praktické rady. Emilovi se třeba na práci osvědčila obrácená bílá smaltovaná krycí deska ze sporáku, na níž je všechno dobře vidět a nic se neztratí.

Na závěr Petr Metela, který volnou tribunu řídil, poděkoval přednášejícím za příspěvky, předal každému drobnou pozornost od výboru klubu a poděkoval všem přítomným za účast.

První únorový páteční podvečer byl záživný a pestrý. Ve volné tribuně se tentokrát dobrou organizací dostalo na všechny přihlášené. Nedostavila se nuda, uspokojeni mohli být jak odborníci, tak především běžní kaktusáři.

Ustavující schůze nového výboru 16. února 2016

Schůze nového výboru se tentokrát sešla na neutrálním místě a to ve stylovém salónku restaurace Severka, kam někdy chodí někteří členové výboru a další členové na posezení po členské schůzi.

Prezident Beneš dohlížející z obrazu na zdi vedle dobového rozhlasového přijímače se tak stal svědkem voleb a prvního jednání nového výboru. Z neobvykle dlouhého zápisu vybírám to nejdůležitější – a opět popořádku:

Schůzi zahájil bývalý jednatel Radek Čech. Nejprve byla navržena a bez připomínek jednomyslně schválena revizní komise ve složení Lubomír Hrubý a Pavel Novák.

Následovala volba předsedy: Byli navrženi dva kandidáti a dostali možnost, aby sdělili své volební programy a představy o budoucím fungování klubu pod jejich případným vedením. Hlasováním se předsedou klubu stal Petr Metela. Druhý kandidát – Jiří Kolařík – se stal místopředsedou.

Další funkce byly obsazeny téměř jednomyslně podle schématu minulého výboru: Jednatel – Radek Čech, pokladní – Jana Čechová, distributor – Karel Kašpárek, redaktorem zůstává Josef Polách. Knihovnu zatím povede ve svém bytě Stanislav Stuchlík a o archiv se budou starat Stanislav Stuchlík a Petr Metela. Bez přidělené funkce zůstává Jiří Peňás. Funkce ve Společnosti zatím zůstanou dosavadním členům, není důvod pro změnu.

Následně se vedení schůze ujal nový předseda a byla projednána řada dalších organizačních mimořádných i obvyklých věcí týkajících se činnosti klubu v dalším období.

Bylo projednáno a schváleno udělení titulu čestného předsedy Stanislavu Stuchlíkovi. K tomu dojde na dubnové členské schůzi. Zároveň se výbor zabýval přípravou výstavy kaktusů.

Členská schůze 6. března 2016

Schůzi zahájil nový předseda Petr Metela. Nejprve oznámil funkce členů nového výboru. Potom byla připomenuta uzávěrka soutěže o fotografii na plakát. V souvislosti s přípravou výstavy vznikl problém s aranžováním. Hledáme pomocníky na aranžování, hlase se, kdo se na to trochu cítíte. Každá pomoc se cení. Stále jsou vítány jakékoliv možnosti propagace výstavy. Vyzýváme kohokoli, kdo může pomoci, abychom mohli zpomalit nebo zvrátit ubývání návštěvosti.

Na výstavu máme přislíbeny stejné prostory jako v minulém roce. Připravujeme nové bannery na zviditelnění výstavy. Na příští schůzi se budou vydávat přihlášky pro vystavovatele. Čísla vystavovatelů zůstávají stejná.

Oznámení, že se nabízejí větší rostliny kaktusů, adresa u Petra Metely.

Následovalo slosování vstupenek, do kterého přispěli rostlinami Petr Metela, Jaroslav Dobiáš, František Chládek, Emil Vašíček, sl. Chromá a Dalibor Šopf.

Přednášku jako hlavní bod schůze si připravil Dr. Flek z Blanska. Není třeba jej podrobně představovat, většinou si jej pamatujeme z nedávných přednášek, kdy nás zaujal poutavým vyprávěním i velmi kvalitními a zajímavě nasnímanými obrázky. Déle než hodinu nám vyprávěl o své loňské cestě, kterou absolvoval se skupinou kaktusářů pod vedením Jardy Šnicera po jihozápadě Spojených států amerických. Odlétali na přelomu června a července. Po čtyřia dvaceti hodinách docestovali do Los Angeles. Po potížích s půjčováním automobilů se odebrali směrem na Las Vegas.

Cestou potkali rostliny *Echinocactus polycephalus* velikosti míčů na házenou. Populace kaktusů je tam docela pěkná a zdravá. Poblíž rostly i odkvetlé opuntie. I většina ostatních kaktusů byla po odkvetu, takže mnoho květů dnes nevidíme. Na některých rostlinách již však dozrávala semena, jinde bylo ovšem i pozdě na ně.

Rostliny v přírodě bývají velmi hustě vytrněné, často není vůbec vidět epidermis. Rostliny stejného druhu se často vyskytují na jednom stanovišti s rozdílnými znaky. Cestovatelé se někdy dostávali i do blízkosti vojenských objektů jako radarů, s armádou však neměli problémy a kaktusy si mohli prohlížet a fotografovat.

Ještě v Kalifornii mezi nejrozšířenější rostliny na tisíc způsobů patřily *Echinocereus engelmannii* a *Escobaria vivipara*, ta na dva tisíce způsobů. Spolucestující echinocereusáři Jan Miler a Jan Hadraba rozšířili na šemu přednášejícímu povědomí o tomto rodu.

Dále pokračovali do Nevady, kde se vyskytovaly rostliny *Echinomastus johnsoni* opět s variabilní barvou trnů od žluté do červené. Někde byla barva otrnění na nalezišti stabilní, na některých nalezištích však barva varíovala. Stanoviště byla šterkovitá s absencí humusu. Semena se moc nedalo najít, cestovatelé jen paběrkovali po mravencích.

Západně od jezera Moabe našli pouze hezké zlatožluté opuncie, které je však lepší obcházet obhloukem. V té době rapidně stoupaly teploty – přes den i přes 50 °C a v noci se špatně spalo při třiceti stupních.

V Nevadě přejížděli do kaňonu El Dorado, kde si přišli na své opět echinocereusáři. Jako jedny z mála kvetoucích rostlin zastihli alespoň *Ferocactus acanthodes*. Terén kaňonu má barevné vrstvy a vypadá velmi efektně. V oblasti Nevady je velké sucho, velmi dlouho tam nepršelo a pokles hladiny přehradní nádrže byl asi 30 metrů. Je to zvláštní, protože sousední Oklahoma prožila tři měsíce předtím obrovské záplavy. I v oblasti Echo Hills byly podobné echinomastusy, světlejší otrnění bylo vidět i u starších rostlin. I zde se vyskytovaly dříve vyjmenované rostliny.

Co se týče cestování, ujeli za tři týdny 11,5 tisíce kilometrů. Cesty byly dlouhé, únavné jednotvárné, samé roviny. Cestou se plánovaně potkali s Říšou Kalačem a se Zlatkem Janebou. Setkali se v krásné krajině Snow Canyon.

Nejúspěšnější obrázky ze soutěže Foto na plakát

Jiří Vitek

Lachký/Švestková

Lachký/Švestková

Jan Ziegrosser

Z přednášek Volné tribuny v únoru

Kaktusy p. Mrkvy s výhledem na Brno

Turbinikarpusy Rudolfa Moulise

Na levé straně jsou nejúspěšnější snímky ze soutěže kromě vítězného snímku dvojice Jolana Švestková a Tomáš Lachký, který už září na plakátech. Vítězům a dalším úspěšným blahopřeji. Všem účastníkům i hodnotícím členům výboru děkuji. Podrobnější vyhodnocení najdete v příštím čísle.

Pokud jde o divoká zvířata a jinou havět, byli vzácně k vidění hadi, chřestýši se rádi zdržovali v místech, kde nedávno přšelo. Přesto jich moc neviděli.

Na pomezí Utahu a Arizony obdivovali krásné rostliny *Utahia sileri*. Utahie si na různých nalezištích zachovávaly víceméně stejný vzhled. Vytrnění bylo velmi tmavé až černé. Převažovaly jednohlavé rostliny, místy se vyskytovaly vícehlavé. Nejmenší rostliny měly kolem pěti centimetrů, semenáčky k vidění nebyly. Všude pražilo nemilosrdné Slunce. Protože to bylo na indiánském území, nebylo radno se nikde dlouho zdržovat. I v sousední Arizoně bylo prostředí podobné.

Dalším zájmem cestovatelů byly navachojce. Některé byly na nalezištích dokonce označeny plechovými štítky. Hledání miniaturních rostlin při zemi bylo velmi obtížné, zejména do objevení první rostliny. Některé rostliny nenašli ani tehdy, měli-li k dispozici souřadnice GPS. Na nalezištích však bylo poměrně málo rostlin.

Přístup do indiánských rezervací bývá pouze na povolení, které naši cestovatelé neměli a přihodily se i náročné situace. V jedné špatně označené (povalenou cedulí) indiánské oblasti se potkali s hrubě ozbrojenými strážci, kteří byli dosti nevlídní. Hrozivá a nepříjemná situace pak skončila naštěstí pouze pokoutou a vykázáním.

Poté přešli do vyšších nadmořských výšek (kolem 2000 m) za pediokaktusy. Klima tam bylo poněkud příjemnější, krajina je porostlá nízkými borovicemi. Tam byl k nalezení *Pediocactus paradinei*, byť jej tam bylo málo a rostliny byly ukryté v trávě, s níž splývaly.

Další kouzelnou krajinou byl Nord Canyon, jakási odnož Grand Canyonu. Hledali tam *Pediocactus bradyi*. Hledali dlouho a našli asi šest rostlin těsně před hranou kaňonu. Rostlinky rostly ve šterkovitém substrátu a byly vidět díky své bílé barvě. A i zde byly téměř všudypřítomné *E. engelmannii*.

Po přejetí řeky Colorado je postihla prudká písečná bouře. Jako náhradu za nepohodlí si užili studené říční vody a výhledů na nádherné krajinné scenérie.

V Utahu na druhé straně řeky navštívili typovou lokalitu *Echinocereus canonyensis*. Kousek dále nacházeli *Sclerocactus wrightii*. Ačkoli potkali rostlinu s poupaty, otevřené květy jim zůstaly skryty.

Dobrodružství a rostlin bylo ještě o něco více, doprava a cesty místy dost obtížné, nicméně za nalezení a vidění např. rostlin *Pediocactus simpsoni* to rozhodně stálo.

Přednáška byla i přes nedostatek kvetoucích rostlin zajímavá a poutavá. Bylo to ostatně oceněno i na následující schůzi výboru a do budoucna počítáme s jejím pokračováním, protože vyprávění a obrázků má Dr. Flek v záloze ještě mnoho. Čekají nás oblasti států Utah, Nové Mexiko, Arizona a Texas.

Schůze výboru 15. března 2016

Oproti minulé – zakládací – schůzi měla tato již pozvolnější průběh a méně bodů k projednávání. Výbor se sešel – a má se tak dít do budoucna dále – u předsedy Petra Metely v Líšni. Projednávaly se podrobněji položky jako program nejbližších schůzí, příprava výstav, zejména její propagace. Minulá členská schůze a zejména přednáška Dr. Fleka byla hodnocena velmi příznivě.

Členská schůze 1. dubna 2016

První jarní schůze byla poněkud netradiční. Byla lehce slavnostní a zvláštní svou přednáškou. I tentokrát to však vezmeme hezky popořádku.

Už si pomalu začínáme zvykat na to, že schůze vede nový předseda klubu Petr Metela. Petr zahájil a začal rovnou instrukcemi k výstavě. Průběh bude velmi podobný jako v předešlých letech. Na úterý očekáváme nejvíce brigádníků kvůli těžší práci. Rostliny je nutno přivést nejlépe ve středu, ještě možno ve čtvrtek dopoledne. Rostliny do prodeje podobně. Pravidlem je jasné a čitelné označení rostlin názvem, cenou a číslem vystavovatele v kroužku. V pátek kolem 16.30 bude oficiální zahájení. Hudba je domluvena, bude záležit na počasí. Nutno dodržovat pravidla pro parkování vozidel a používání manipulačních vozíků, abychom nepřekáželi prodeji ve Čtyřlístku. Nepřekážet, umožnit procházení zákazníků apod. Výstava končí následující neděli v 18 hodin. Likvidace výstavy proběhne opět v pondělí po 14. hodině.

Z dalších informací stojí za zmínku: Zemřel kaktusář Miroslav Marek z Velkých Pavlovic. Bylo vyřízeno poděkování těm, kdo se zúčastnili slavnostního rozloučení. Bude se likvidovat sbírka, nejlépe v celku, pro zájemce byl sdělen telefon. Dále byla inzerována břevlavská výstava v lednickém zámku v krásných restaurovaných konírnách od 6. července (pravděpodobně jen jeden den). Vstupné se nevybírání.

Do slosování vstupenek přispěli cenami Fr. Chládek a p. Dobešová. Výbor děkuje.

Hlavním bodem schůze bylo však udělení titulu Čestný předseda Stanislavu Stuchlíkovi. Petr Metela mu po deseti letech, kdy byl stejným způsobem jmenován Josef Odehnal, znovu poděkoval a předal jmenování a drobný tekutý dar.

Stanislav Stuchlík si vzal slovo, aby poděkoval a především, aby se ujal přednášky, kterou si připravil.

Přednáška byla mimořádná technikou. Odložili jsme datový projektor a oprášili jsme promítačku na diapozitivy 6 × 6. Samotná příprava byla velkým vzpomínáním. První záběry pořídil svým přístrojem Pentacon Six přesně před čtyřiceti lety. S fotografováním na film se Standa rozloučil v roce 2006. – Tedy po třiceti letech a opět je to kulaté výročí.

Vzpomínám si týkalo nejen jeho vlastních rostlin, nýbrž obsahlo i řadu dalších kaktusářů a jejich rostlin. Jména a příběhy budou podle popisek a může se stát, že někde se objeví určitý šum.

Prvním snímkem bylo *Astrophytum asterias* od Bohumila Schütze – významného brněnského kaktusáře. Byla zmíněna a ukázána i sbírka Zdeňka Fleischera. Z významných jmen zaznělo i jméno Otakara Sadowského, autora názvosloví kříženců astrofyt (např. senas) a (spolu) autora knih o astrophytech.

Dále se pokračovalo podle abecedy – *Acanthocalycium glaucum* – které měl z popudu Bohumila Schütze, který o něm napsal kdysi poutavý článek. Atd. atd. Pokračovalo se prakticky ve stylu: „Co snímek, to příběh.“

Štosity rámečků na promítacím stole se pod rukama promítače Radka Čecha postupně přemístily na druhou stranu. Vymezený čas uběhl a myslím, že ani tentokrát se nikdo z přítomných nenudil a nikdo nelitoval jarního podvečera stráveného v posluchárně. Obrázky pocházely převážně od přednášejícího, využil však místy i obrázky dalších kaktusářů. Kvalita promítaného obrazu byla poznamenána denní dobou a zatemněním. Přesto to bylo pro nás – ještě pamětníky této techniky – dojemné připomenutí. Uvědomili jsme si ohromný rozhled a zkušenosti přednášejícího. Připomněli jsme si dřívější doby a možná někdo si zavzpomínal a uvědomil, co všechno se za tu dobu změnilo. Co bylo fajn a co nestálo za zmínku. Co nás trápilo a co nás těšilo. Koho jsme kdy a kde potkali. Jaké rostliny jsme viděli a měli. Jak jsme hltali vzácné informace ze světa. Jak jsme získávali semena a rostliny. Jak jsme snili o nesnadno dostupných novinkách. Jak jsme vzácně potkávali významné osobnosti světového kaktusářství i u nás v Brně. Jak se některé věci přibližovaly a stávaly samozřejmostí. Jak... Každý za sebe těch „jak“ najde určitě celou řádku. Proč jimi plnit Azet.

Doba se změnila. Technika rovněž. Zpracování obrázků je nyní mnohem snadnější a dostupnější. Ačkoliv kvalita digitálních obrázků již dohnala a někdy i překonala chemickou fotografii, rád jsem si na ty doby vzpomenu a věřím tomu, že jsem nebyl sám. I já jsem následně při nadšeném hodnocení této schůze a přednášky horlivě příkyvoval. Bylo skutečně proč. Děkuje, Stando, stálo to za to.

Schůze výboru 12. dubna 2016

Výbor klubu v Líšni projednal běžné organizační věci, vyhodnotil minulou členskou schůzi a přednášku. Byli upřesněni přednášející na následující členské schůze, příprava výstavy

nabývá stále konkrétnějších rysů. Po oficiální části schůze jsme blahopřáli Jiřímu Kolaříkovi k narozeninám a pokračovali ve volné debatě.

Výroční zprávy odpovědných funkcionářů klubu

Zpráva o hospodaření Klubu kaktusářů *Astrophytum* Brno za rok 2015

Příjmy

Časopis a členské příspěvky	54 360 Kč
Výstava a prodej rostlin	49 875 Kč
Symposium (vstupné)	7 900 Kč
Sponzorské dary	10 060 Kč
Vstupné na členských schůzích	9 980 Kč
Ostatní (reklamní předměty, staré časopisy)	1 485 Kč
Celkem	133 660 Kč

Běžný účet	93 991 Kč
Pokladna	54 425 Kč
Celkem	148 416 Kč

Výdaje

Časopis	39 620 Kč
Výstava	20 014 Kč
Symposium	3 728 Kč
Zájezd	12 258 Kč
Azet	9 361 Kč
Nájem sálů	7 500 Kč
Literatura	10 244 Kč
Poštovní služby	669 Kč
Odměna přednášejícím	2 820 Kč
Ostatní	877 Kč
Celkem	107 091 Kč

Plán hospodaření Klubu kaktusářů *Astrophytum* Brno za rok 2016

Příjmy

Časopis a členské příspěvky	54 000 Kč
Výstava a prodej rostlin	45 000 Kč
Symposium	5 000 Kč
Vstupné na členských schůzích	9 000 Kč
Sponzorské dary	10 000 Kč
Celkem	123 000 Kč

Výdaje

Časopis	37 000 Kč
Výstava	20 000 Kč
Symposium	15 000 Kč
Zájezd	18 000 Kč
Azet	10 000 Kč
Nájem sálu – přednášky	10 000 Kč
Literatura	5 000 Kč
Poštovní služby	2 000 Kč
Odměna přednášejícím	4 000 Kč
Neočekávané výdaje	3 000 Kč
Celkem	123 000 Kč

Zprávy předkládá pokladní Jana Čechová

Zpráva o činnosti Klubu kaktusářů Astrophytum za rok 2015

Vážení přátelé,

stejně jako v minulých letech se vždy v únoru koná pravidelná výroční členská schůze Klubu kaktusářů Astrophytum Brno. Je zde vyhodnocena naše činnost za uplynulé období.

Náš klub vycházel ve své činnosti z plánu práce, který byl schválen výroční členskou schůzí v únoru 2015.

Jednou z našich hlavních činností bylo zajištění členských schůzí. V minulém roce se uskutečnilo celkem 10 schůzí a konaly se na akademické půdě Masarykovy univerzity. Pravidelnými body programu byly zprávy funkcionářů a slosování vstupenek. Poté vždy následovala odborná přednáška.

V minulém roce přednášel jeden zástupce ze Slovenska, jeden z Polska, mimobrněnský přednášející byli dva a zbývajících šest přednášek obstarali naši domácí členové Astrophyta. Je třeba podotknout, že jedna přednáška byla mimořádná.

Na únorové výroční schůzi se volně tribuny zúčastnilo pět našich členů. Marek Najvar a Tomáš Kulhánek ukončili činnost ve vedení Astrophyta.

Velmi důležitým bodem našeho plánu je pravidelná výstava kaktusů i sukulentů. Tato výstava je pravidelně realizována v areálu Čtyřlístku v Brně-Bystrci. Loňská výstava se konala v období 30. 5. až 7. 6. 2015. Celkem se jí zúčastnil 41 vystavovatel a bylo vystaveno 1657 květináčů. Na celkovém průběhu se podílelo 50 členů a odpracovali dohromady 845 brigádnických hodin. Aranžování výstavy zvládla na výbornou Jarka Životská s pomocníky. Poděkování patří všem, kteří přispěli jakýmkoliv dílem k naší výstavě.

Jako každý rok uspořádal výbor první sobotu v září pro členy, kteří se podíleli na realizaci výstavy, zájezd za kaktusy, tentokrát do východních Čech. Navštívili jsme celkem čtyři kaktusáře, a to Kokoru, Mička, Grunda a Dubna. Jako vždy tento zájezd výborně zorganizoval Petr Metela.

Dne 17. října se uskutečnilo sympozium v Brně-Lišni na radnici. Na sympoziu byly předneseny čtyři odborné přednášky od domácích členů Astrophyta, jmenovitě Jiří Kolařík: Peru – země retardérů, Jaroslav Záhora: Mexiko a rod *Stenocactus*, Jan Gloser: Za sukulenty do Jižní Afriky a Stanislav Stuchlík: Kaktusy podle abecedy. Celkem se zúčastnilo 79 kaktusářů, z toho z brněnské organizace 54.

V roce 2015 se výbor sešel celkem 13krát. Na svých schůzích se výbor zabýval zajištěním přednášek, výstavy, sympozia, vydáváním Azetu a řešil připomínky z řad vás, členů.

Zpravodaj Azet vyšel v roce 2015 čtyřikrát. Díky svému redaktorovi má stále kvalitní úroveň. Bylo by dobré, kdybychom my, členové, více přispívali a tím obohacovali jeho obsah.

V roce 2015 měli členské příspěvky zaplacený 164 členové klubu. Časopis z Prahy odebírají 64 členové, na členské schůzi 60 členů, dohromady 124, a 40 členů je bez časopisu.

Archiv Astrophyta je uložen u Petra Metely. Nezpracované materiály postupně zpracovává Stanislav Stuchlík.

Knihovna, která je uložena v bytě předsedy, je průběžně doplňována o nové publikace a má k dnešnímu dni 1193 zařazené tituly. Vzorně se o ni stará Jaroslav Kašparovský.

Naši tři členové – Stuchlík, Metela a Čech – jsou zastoupeni ve vedení Společnosti českých a slovenských pěstitelů kaktusů a sukulentů. Dva členové – Stuchlík a Čech jsou členy vydavatelské a redakční rady časopisu Kaktusy.

Během roku proběhla změna designu webových stránek, adresa se nezměnila. Adresa www.facebook.com/AstrophytumBrno je také beze změny. Aktualizaci obou medií obstarává Radek Čech.

Při hodnocení naší činnosti v uplynulém roce tak, jak nám ukládal plán práce, mohu konstatovat, že výbor všechny dané úkoly splnil bezesbýtku. Za to si zaslouží poděkování jak všichni členové výboru, tak hlavně vy, členové, kteří jste se podíleli na úspěšné činnosti našeho klubu.

Plán činnosti Klubu kaktusářů *Astrophytum* Brno pro rok 2016

- Uskuteční se 9 členských schůzí s odborným programem;
- Podzimní sympozium se uskuteční v říjnu 2016;
- Výbor se bude scházet pravidelně jednou měsíčně, případně mimořádně;
- Výstava proběhne ve Čtyřlístku v termínu 28. 5.–5. 6. 2016;
- Bude zorganizován zájezd za kaktusy;
- Čtyřikrát vyjde zpravodaj *Azet*;
- Bude zajišťována distribuce časopisu *Kaktusy* a slovenského časopisu *Cactaceae* etc. a to buď zasláním poštou, nebo osobním odběrem na schůzi, rovněž máme možnost předplatit si *Atlas kaktusů* u našeho předsedy;
- Knihovna a archiv budou průběžně doplňovány;
- Budeme pokračovat v činnosti ve vedení *SČSPKS*;
- Pokračování v činnosti v redakční radě časopisu *Kaktusy*.

Zprávy předkládá jednatel Radek Čech

Noví členové výboru/revizní komise se představují

Ing. Pavel Novák

Od redaktora *Azetu* jsem dostal nejtěžší úkol, jaký znám: Napsat v krátkosti něco o sobě. Protože jsem to slíbil a jsem zvyklý sliby plnit, nezbývá mi, než to zkusit. Takže: Narozen v Brně, stár 57 let, momentálně bydlím v Chrlících. A protože jsem od ukončení vysokoškolských studií železničním zaměstnancem, bydlím tam na nádraží. Kaktusy pěstuji s několika přestávkami již od základní školy. Popisovat, jak jsem se k tomu dostal, by však bylo příliš zdlouhavé, takže až někdy ústně. Momentálně moje sbírka představuje tak cca 9–10 m². Nejhojněji jsou v ní zastoupeny rostliny rodu *Mammillaria*, které jsem si oblíbil již v počátcích svého kaktusářství pro jejich vzhledovou rozmanitost, poměrně snadné pěstování a značnou ochotu ke kvetení i v někdy dosti drsných podmínkách, když se mi na ně občas nedostává volného času. Členem našeho klubu jsem zhruba od přelomu tisíciletí, nicméně již před tím jsem docházel na schůze jako host. A proč jsem se stal členem výboru našeho klubu? Hlavně proto, že v současné době je čím dál méně lidí, kteří mají čas a chuť něco dělat pro ostatní a myslím si, že je důležité, aby v dnešní uspěchané a hektické době byly i zachovány příležitosti k tomu, aby se lidé mohli setkávat a bavit i něčím jiným, než jen prací. A k tomu bych chtěl svoji práci ve výboru přispět. Snad to jako krátké představení mé osoby stačí.

Ing. Jíří Kolařík

Kaktusy pěstuji s přestávkami vynucenými životními okolnostmi asi od roku 1968. Zpočátku to prostě byly jen kaktusy, specializace přišla mnohem později kolem roku 1972 a první můj zájem byl o rod *Gymnocalycium*. Sbírká zůstala v Opavě u kamaráda a v Německu jsem se od roku 1984 začal věnovat rodu *Notocactus* a později kolem roku 1987 rodům *Sclerocactus* a *Pediocactus*. Po návratu do ČR a během budování firmy jsem po roce 1999 začal s postupným rozšiřováním sbírky o jihoamerické mrazuodolné kaktusy. Po první cestě za kaktusy v r. 2008 do Chile a Argentiny nastal prudký rozvoj zájmu o rody *Austrocactus* a *Pterocactus*, obecně tedy o rody, které snášejí v zimě mráz. Od roku 2008 dodnes (březen 2016) jsem navštívil Argentinu a Chile několikrát, Peru a Bolívii jedenkrát. V USA jsem byl v roce 2011, protože mrazuvzdorné kaktusy obou amerických subkontinentů tvoří většinu mé sbírky. Z mých cest sestavuji přednášky a přednáším po celé republice a na Slovensku. Samozřejmě také přednáším a tlumočím v německy mluvících zemích – Rakousku, Německu a Švýcarsku. Letos jsem byl zvolen místopředsedou KK Astrophytum.

Pachypodium bispinosum (L. f.) A. D. C.

Pachypodium bispinosum z čeledi *Apocynaceae* popsal v roce 1844 Alphonse Louis Pierre Pyramus de Candolle (1806–1893), syn slavnějšího botanika Augustina Pyrama de Candolle (1778–1841). Poprvé jsme se mohli setkat s druhovým jménem *bispinosum* už v roce 1782 jako *Echites bispinosus* L. f. a použil jej takto Carl (von) Linné (1741–1783). Ještě existuje jedno synonymum a to *Belonites bispinosus* E. Mey popsané v roce 1837 Ernstem Heinrichem Friedrichem Meyerem (1791–1858). Rod *Pachypodium* ustanovil v roce 1830 anglický botanik John Lindley, a v překladu znamená tlustá noha. Domovinou výše zmíněné rostliny je Kapská provincie v Jihoafrické republice.

Tento sukulent jsem vybral proto, že jsem ve své sbírce zatím neviděl kvést mnoho pachypodií. Zmínit mohu pouze další tři své kvetoucí zástupce, a to *Pachypodium brevicaulis* (žluté kvetoucí forma, existuje ještě bělokvětá), *Pachypodium densiflorum* a *Pachypodium succulentum*, kterému je *Pachypodium bispinosum* velmi podobné. Po výsevu jsou obě rostliny k nerozeznání, difference se dostaví až v pozdějším věku, nebo při kvetení, což je poměrně brzy, cca po čtyřech letech. Získání semen dnes není žádný problém, literatura udává klíčivost asi dva roky. Výsev se provádí stejně jako u kaktusů. Semenače i dospělé rostliny lze držet v růstu po celý rok při pokojové teplotě a nárazové zálivce. Pokud zimujeme chladněji (okolo 10 °C), provádíme zálivku velmi omezeně, cca jednou za měsíc, a to i v případě, jestliže rostlina shodí olistění. Stanoviště nemusí být nutně na přímém slunci. V oblíbě má venkovní letnění a poměrně častou zálivku, v době vegetace i dvakrát týdně. Tato rostlina má výhodu, že snese i nějaký ten pěstitelský přehmat. Velmi vhodné je i tvarování větví, nejlépe v předjaří. Rostlina na fotografii je asi deset let stará.

Text a foto na titulní stránce Radek Čech

Azet – zpravodaj Klubu kaktusářů Astrophytum Brno – Neprodejně – Redakce, jazyková úprava, sazba: Josef Polách – sazba systémem $\text{\TeX}$ s použitím písma Lido – tisk: Tiskárna Indra – vytvořeno s použitím legálního a svobodného softwaru – aniž bylo vědomě ublíženo živým tvorům – v článcích byly opraveny jazykové a typografické chyby, beze změny smyslu sdělení, není-li uvedeno u příspěvku jinak – připomínky, náměty, příspěvky prosím na adresu josef@polach.org